

Sygn. akt II Ka 7/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSO **Magdalena Dąbrowska**

Protokolant **Ewa Chrzczonowska**

przy udziale oskarżyciela posiłkowego M. D.

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2015 r.

sprawy **M. K.**

obwinionej o wykroczenie z art. 86§1 k.w.

z powodu apelacji obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 27 października 2014r. w sprawie II W 464/13

orzeka:

I. zaskarżony wyrok uchyla i na podstawie art. 45 § 1 k.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt. 4 k.p.w umarza postępowanie w sprawie;

II. koszty postępowania w sprawie przejmują na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IIKa 7/15

UZASADNIENIE

M. K. została obwiniona o to że:

w dniu 13 grudnia 2012 roku około godziny 16.25 w O. na ul. (...) kierując na drodze publicznej samochodem osobowym marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nie zachowała szczególnej ostrożności w ten sposób, że włączając się do ruchu wykonując manewr cofania z parkingu samochodowego na drogę publiczną nie upewniła się czy ma do tego możliwość i doprowadziła do zderzenia ze stojącym na jezdni samochodem osobowym marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o czyn z art. 86 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 27 października 2014 roku orzekł:

1. M. K. uznał za winną dokonania zarzucanego jej czynu i na podstawie art. 86 § 1 k.w. skazał ją na karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) złotych;
2. zasądził od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (stu) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 30 (trzydziestu) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 1.540 (jeden tysiąc pięćset czterdzieści złotych, siedemdziesiąt groszy) tytułem wynagrodzenia za opinię biegłego.

Apelację od powyższego wyroku złożyła obwiniona M. K., skarżąc wyrok w całości na swoją korzyść, wyrokowi zarzuciła:

a) błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie, że materiał dowodowy jest wystarczający do uznania jej winną zarzucanego jej czynu z art. 86 § 1 k.w., podczas gdy prawidłowa analiza materiału dowodowego w szczególności opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego prowadzi do wniosków przeciwnych.

W konkluzji wniosła o uchylenie wyroku i uniewinnienie obwinionej od zarzucanego jej czynu

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Złożona przez obwinioną apelacja była o tyle zasadna, że skutkowałą uchyleniem zaskarżonego wyroku i umorzeniem postępowania w sprawie.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe i dokonał prawidłowej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, czemu wyraz dał w treści uzasadnienia wyroku.

Ocena dowodów zaprezentowana przez Sąd Rejonowy uwzględnia wzajemne odniesienia poszczególnych dowodów, respektuje dyrektywy zawarte w art. 7 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w., biorąc pod uwagę wskazania wiedzy i reguły logicznego rozumowania oraz zasady doświadczenia życiowego. Ocena dokonana przez Sąd Rejonowy, nie wykracza poza swobodną ocenę dowodów, o której mowa w art. 7 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w. i pozostaje pod ochroną tego przepisu. Kontrola instancyjna nie wykazała, aby Sąd I instancji przekroczył granice swobody w kierunku oceny dowolnej. Tym samym błędnym był zarzut błędu w ustaleniach faktycznych.

W przedmiotowej sprawie jednak na etapie postępowania II instancji Sąd Okręgowy stwierdził, iż nastąpiło przedawnienie karalności. Zgodnie z art. 45§ 1 k.w. karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. Czyn zarzucany obwinionej miał miejsce 13 grudnia 2012 roku, upłynęło więc dwa lata od tego okresu. Zgodnie z art. 5 § 1 pkt. 4 k.p.w. postępowanie umarza się jeżeli nastąpiło przedawnienie karalności czynu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy umorzył postępowanie w sprawie, koszty postępowania przejął na rachunek Skarbu Państwa.